

บทที่ 3)

การวิเคราะห์ข้อมูลและผลการวิจัย

ในการศึกษาประสิทธิภาพของการลงโทษในการป้องกันและแก้ไขพฤติกรรมเบี่ยงเบนของนักเรียนในเขตกรุงเทพมหานคร กลุ่มตัวอย่างเป็นเด็กนักเรียนชายระดับมัธยมศึกษาตอนปลายจำนวน 135 คน และครูอาจารย์จำนวน 98 คน จากโรงเรียนที่มีระดับความเข้มงวดในการลงโทษนักเรียนแตกต่างกัน 4 กลุ่มลักษณะ โดยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง

สำหรับข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างนักเรียนทั้งหมดที่ได้นำ พบว่ามีลักษณะพื้นฐานดังปรากฏในตารางที่ 1 คือ

ตารางที่ 1 ลักษณะพื้นฐานของนักเรียน

ลักษณะพื้นฐาน	จำนวน	ร้อยละ
<u>ภูมิภาค</u>		
กรุงเทพฯ	88	65.2
ต่างจังหวัด	47	34.8
รวม	135	100
<u>ที่อยู่ปัจจุบัน (พักอาศัยอยู่กับใคร)</u>		
บิดามารดา	76	56.3
ญาติพี่น้อง	47	34.8
อื่น ๆ	12	8.9
รวม	135	100

ลักษณะพื้นฐาน	จำนวน	ร้อยละ
อาชีพบิคา		
รับราชการ	32	23.70
รัฐวิสาหกิจ	10	7.40
บริษัทเอกชน	19	14.10
ธุรกิจส่วนตัว	52	38.50
อื่น ๆ	22	16.30
รวม	135	100
อาชีพมารคา		
แม่บ้าน	53	39.30
ค้าขายนอกบ้าน	32	23.70
ค้าขายในบ้าน	41	30.40
อื่น ๆ	9	6.60
รวม	135	100

จากตารางที่ 1 กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีภูมิลำเนาอยู่ในกรุงเทพฯ คือมีถึงร้อยละ 65.2 และในขณะที่กำลังศึกษาอยู่นั้น มีร้อยละ 56.3 อาศัยอยู่กับบิดามารคาและร้อยละ 34.8 อาศัยอยู่กับญาติพี่น้อง ส่วนอาชีพของบิคา พบว่า ส่วนใหญ่บิคาทำธุรกิจส่วนตัว คือ ร้อยละ 38.5 รองลงมาได้แก่ รับราชการมีร้อยละ 23.7 ส่วนอาชีพของมารคา พบว่า เป็นแม่บ้านถึงร้อยละ 39.3 และร้อยละ 3.4 ค้าขายอยู่ในบ้าน

ในการศึกษาความสัมพันธ์ของความแน่นอนของการลงโทษของครูหรือโรงเรียน
กับการคิดถึงการถูกลงโทษก่อนทำผิดในอนาคตของนักเรียน ปราบกฤษณ์ คือ
ตารางที่ 2 การกระจายความถี่ในการคิดถึงการถูกลงโทษ ก่อนทำผิดในอนาคต
(รวมทุกลักษณะความผิด) จำแนกตามความแน่นอนในการลงโทษ

ความแน่นอน ในการลงโทษ	การคิดถึงการถูกลงโทษก่อนทำผิดในอนาคต			รวม
	ไม่คิด	คิดบ้าง	คิดมาก	
ต่ำ	53	17	3	73
ปานกลาง	4	21	5	30
สูง	2	3	2	7
รวม	59	41	10	110

ค่าไค สแควร์ ที่คำนวณได้มีค่าเท่ากับ 34.1 อัตราความเป็นอิสระเท่ากับ 4
ในระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 ค่าไค สแควร์ ในตารางเท่ากับ 9.49 แสดงว่าความ
แน่นอนในการลงโทษของครูหรือโรงเรียนมีผลต่อการคิดถึงการถูกลงโทษก่อนทำผิดในอนาคต
ของนักเรียน จากข้อมูลในตารางถ้ามีความแน่นอนน้อย นักเรียนจะไม่คิดถึงการถูกลงโทษ
ก่อนทำผิดในอนาคต ถึง 53 ราย คิดบ้าง 17 ราย แต่ถ้าความแน่นอนในการลงโทษสูง
แล้วนักเรียนไม่คิดถึงการถูกลงโทษก่อนทำผิดเพียง 2 ราย คิดบ้าง 3 ราย นั่นก็แสดงว่า
ถ้าครูหรือโรงเรียนมีความแน่นอนในการลงโทษสูงแล้วจะมีนักเรียน ไม่คิดถึงการถูกลงโทษ
จำนวนน้อย นั่นคือคิดถึงการถูกลงโทษเป็นจำนวนมาก ถ้าความแน่นอนในการลงโทษสูง อัน
หมายถึงจะไม่ทำผิดอีกในอนาคต เพราะกลัวการลงโทษ ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐาน ข้อ 1 ก.
ที่ว่า ความแน่นอนในการลงโทษของครู หรือโรงเรียน ยิ่งสูงเท่าใด พฤติกรรมเบี่ยงเบน
ของนักเรียนก็จะยิ่งลดน้อยลงมากเท่านั้น แต่ถ้าความแน่นอนในการลงโทษของครู หรือ
โรงเรียนยิ่งต่ำลงเท่าใด พฤติกรรมเบี่ยงเบนของนักเรียนก็จะยิ่งเพิ่มมากขึ้นเท่านั้น

นั่นก็คือ เมื่อนักเรียนกระทำผิดกฎระเบียบซ้ำมั่งคัมโรงเรียน ครูหรือโรงเรียนจับได้ และลงโทษในสัดส่วนที่สูงเท่าใด ปริมาณการกระทำผิดของนักเรียนจะลดน้อยลงมาก เท่านั้น แต่ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรมีไม่สูงมากนัก

อย่างไรก็ตาม เมื่อมาพิจารณาความแน่นอนในการลงโทษแยกตามประเภท ความผิด คือความผิดเกี่ยวกับการเรียน ความผิดเกี่ยวกับความประพฤติไม่เหมาะสม กับวัย และความผิดเกี่ยวกับศีลธรรมและกฎหมายแล้วจะปรากฏผล ดังนี้

ตารางที่ 3 การกระจายความถี่ในการคิดถึงการถูกลงโทษก่อนทำผิดในอนาคต (ตามลักษณะความผิดเกี่ยวกับการเรียน) จำแนกตามความแน่นอน ในการลงโทษ

ความแน่นอน ในการลงโทษ	การคิดถึงการถูกลงโทษก่อนทำผิดในอนาคต			รวม
	ไม่คิด	คิดบ้าง	คิดมาก	
ต่ำ	19	31	3	53
ปานกลาง	1	16	5	22
สูง	0	3	3	6
รวม	20	50	11	81

ค่า ไค สแควร์ ที่คำนวณได้เท่ากับ 19.32 อัตราความเป็นอิสระเท่ากับ 4 ในระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 ค่าไค สแควร์ ในตารางเท่ากับ 9.49 แสดงว่าความแน่นอนในการลงโทษมีผลต่อการคิดถึงการถูกลงโทษก่อนทำผิดในอนาคตในลักษณะความผิดเกี่ยวกับการเรียน คือ หนีเรียน ลอกงานเพื่อน หุจริตในการสอบ จากข้อมูลในตารางก็ปรากฏว่า เมื่อความแน่นอนในการลงโทษต่ำ มีนักเรียนไม่คิดถึงการถูกลงโทษก่อนทำผิดในอนาคต ถึง 19 ราย คิดบ้าง 31 ราย ในขณะที่ความแน่นอนในการลงโทษสูง

ไม่ปรากฏว่ามีผู้ไม่คิดถึงการถูกลงโทษ ก่อนทำผิดในอนาคตเลย และคิด้างมี 3 ราย ซึ่งก็เป็นการยืนยันไว้ว่า เมื่อครูหรือโรงเรียนมีความแน่นอนในการลงโทษสูงแล้ว นักเรียนจะไม่กลัวกระทำผิดเพราะกลัวการถูกลงโทษ นั่นก็คือหมายถึง ถ้าใช้ความแน่นอนในการลงโทษสูง นักเรียนจะมีพฤติกรรมเบี่ยงเบนลดน้อยลงในกรณีความผิดที่เกี่ยวกับการเรียน

ตารางที่ 4 การกระจายความถี่ในการคิดถึงการถูกลงโทษก่อนทำผิดในอนาคต (ตามลักษณะความผิดเกี่ยวกับความประพฤติไม่เหมาะสมกับวัย) จำแนกตามความแน่นอนในการลงโทษ

ความแน่นอนในการลงโทษ	การคิดถึงการถูกลงโทษก่อนทำผิดในอนาคต			รวม
	ไม่คิด	คิด้าง	คิดมาก	
ต่ำ	31	16	6	53
ปานกลาง	11	11	5	27
สูง	2	4	3	9
รวม	44	31	14	89

ค่า ไค สแควร์ ที่คำนวณได้เท่ากับ 6.03 อัตราความเป็นอิสระเท่ากับ 4 ในระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 ค่า ไค สแควร์ ในตารางเท่ากับ 9.49 แสดงว่าตามลักษณะความผิดเกี่ยวกับความประพฤติไม่เหมาะสมกับวัย คือ สุนัขเห่า คุมสุรา พுகยา หนีบคาย ประพฤติตนทำนองชั่วสาว แต่งกายผิดระเบียบของโรงเรียน ความแน่นอนในการลงโทษไม่มีผลต่อการคิดถึงการถูกลงโทษ ก่อนทำผิดในอนาคต แต่ก็เห็นได้ว่าความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรยังเป็นไปในทิศทางของสมมติฐาน

ตารางที่ 5 การกระจายความถี่ในการคิดถึงการถูกลงโทษก่อนทำผิดในอนาคต (ตามลักษณะความผิดเกี่ยวกับศีลธรรมและกฎหมาย) จำแนกตามความแน่นอนในการลงโทษ

ความแน่นอน ในการลงโทษ	การคิดถึงการถูกลงโทษก่อนทำผิดในอนาคต			รวม
	ไม่คิด	คิดบ้าง	คิดมาก	
น้อย	22	12	2	36
ปานกลาง	6	8	1	15
มาก	1	1	0	2
รวม	29	21	3	53

ค่า ไค สแควร์ที่คำนวณได้ เท่ากับ 2.14 อัตราความเป็นอิสระเท่ากับ 4 ในระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 ได้ค่าไค สแควร์ในตารางเท่ากับ 9.49 แสดงว่า ในลักษณะความผิดที่เกี่ยวกับศีลธรรมและกฎหมาย คือ เล่นการพนัน ดิkeyาเสพติด ทะเลาะวิวาท ลักขโมย พ้ออาวูขมาโรงเรียน และทำลายทรัพย์สินสมบัติของโรงเรียน ความแน่นอนในการลงโทษไม่มีผลต่อการคิดถึงการถูกลงโทษก่อนทำผิดในอนาคต แต่ก็ จะเห็นได้ว่าความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรทั้งสองยังคงเป็นไปในทิศทางของสมมติฐาน

ในการวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ของความรุนแรงในการลงโทษของครู หรือ โรงเรียนกับการคิดถึงการถูกลงโทษก่อนทำผิดในอนาคตของนักเรียน ปรากฏ ผลคือ

ตารางที่ 6 การกระจายความถี่ ในการคิดถึงการถูกลงโทษก่อนทำผิดในอเนกต
(รวมทุกลักษณะความผิด) จำแนกตามความรุนแรงในการลงโทษ

ความรุนแรง ในการลงโทษ	การคิดถึงการถูกลงโทษก่อนทำผิดในอเนกต			รวม
	ไม่คิด	คิดบ้าง	คิดมาก	
ต่ำ	15	13	4	32
ปานกลาง	50	24	5	79
สูง	19	4	1	24
รวม	84	41	10	135

ค่า ไค แสควร์ ที่คำนวณได้เท่ากับ 36.90 อัตราความเป็นอิสระเท่ากับ 4 ในระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 ค่า ไคสแควร์ในตารางเท่ากับ 9.49 แสดงว่า ในการพิจารณาถึงการลงโทษในทุกลักษณะความผิด ความรุนแรงในการลงโทษมีผลต่อการคิดถึงการถูกลงโทษก่อนทำผิดในอเนกต นั่นก็คือ เมื่อครูหรือโรงเรียนใช้ความรุนแรงในการลงโทษแล้ว จะมีผลทำให้นักเรียนไม่กล้าที่จะทำผิด เพราะกลัวการถูกลงโทษ ซึ่งก็หมายถึงว่า ถ้าครูหรือโรงเรียนใช้ความรุนแรงในการลงโทษสูง นักเรียนจะกระทำผิด หรือมีพฤติกรรมเบี่ยงเบนลดน้อยลง แต่ถ้าครูหรือโรงเรียนใช้ความรุนแรงในการลงโทษที่ต่ำ นักเรียนก็จะกระทำผิด หรือมีพฤติกรรมเบี่ยงเบนมากขึ้น อย่างไรก็ตามการกระจายของข้อมูลในตาราง แสดงให้เห็นว่าความสัมพันธ์ของตัวแปรคู่นี้ไม่สูงมากนัก ซึ่งจะเห็นได้จากกรณีที่ผู้ไม่คิดลงโทษทั้ง ๆ ที่โทษรุนแรงถึง 19 ใน 24 ราย

ตารางที่ 7

การกระจายความถี่ ในการคิดถึงการถูกลงโทษก่อนทำผิดในอนาคต
(ตามลักษณะความผิดเกี่ยวกับการเรียน) จำแนกตามความรุนแรง
ในการลงโทษ

ความรุนแรง ในการลงโทษ	การคิดถึงการถูกลงโทษก่อนทำผิดในอนาคต			รวม
	ไม่คิด	คิดบ้าง	คิดมาก	
ต่ำ	22	42	8	72
ปานกลาง	29	26	4	59
สูง	2	2	0	4
รวม	53	70	12	135

ค่า ไค สแควร์ที่คำนวณได้เท่ากับ 5.30 อัตราความเป็นอิสระเท่ากับ 4
ในระคนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 ค่าไค สแควร์ในตาราง = 9.49 แสดงว่า
เมื่อพิจารณาการลงโทษในลักษณะความผิดเกี่ยวกับเรียน คือ หนีเรียน ลอกงานเพื่อน
และทุจริตในการสอบ ในระดับของความรุนแรงในการลงโทษ ปรากฏว่าความรุนแรงใน
การลงโทษไม่มีผลต่อการคิดถึงการถูกลงโทษก่อนทำผิด (หนีเรียน) ในอนาคต

ตารางที่ 8 การกระจายความถี่ ในการคิดถึงการดูแลสุขภาพก่อนทำนิกในอนาคค
(ตามลักษณะความนึกเกี่ยวกับความประพฤตินี้ไม่เหมาะสมกับวัย)
จำแนกตามความรุนแรงในการลงโทษ

ความรุนแรง ในการลงโทษ	การคิดถึงการดูแลสุขภาพก่อนทำนิกในอนาคค			รวม
	ไม่คิด	คิดบ้าง	คิดมาก	
ต่ำ	31	22	13	76
ปานกลาง	33	12	5	50
สูง	5	3	1	9
รวม	69	47	19	135

ค่า ไค สแควร์ที่คำนวณได้เท่ากับ 7.78 อัตราความเป็นอิสระเท่ากับ 4 ในระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 ค่าไค สแควร์ในตาราง = 9.49 แสดงว่า เมื่อพิจารณาการลงโทษในลักษณะความนึกเกี่ยวกับความประพฤตินี้ไม่เหมาะสมกับวัย คือ สุนัข หมี สุนัข พืชจากหายาเสพติด ก็น่าสนใจ และแต่งกายนิกระเบียบ ของโรงเรียน ในระดับของความรุนแรงในการลงโทษ ปรากฏว่าความรุนแรงในการลงโทษ ไม่มีผลต่อการคิดถึงการดูแลสุขภาพก่อนทำนิกในอนาคค (ความประพฤตินี้ไม่เหมาะสมกับวัย)

ตารางที่ 9 การกระจายความถี่ในการคิดถึงการถูกลงโทษก่อนทำผิดในอนาคต (ตามลักษณะความผิดเกี่ยวกับศีลธรรมและกฎหมาย) จำแนกตาม ความรุนแรงในการลงโทษ

ความรุนแรง ในการลงโทษ	การคิดถึงการถูกลงโทษก่อนทำผิดในอนาคต			รวม
	ไม่คิด	คิดบ้าง	คิดมาก	
ต่ำ	19	23	3	45
ปานกลาง	50	24	4	78
สูง	10	2	0	12
รวม	79	49	7	135

ค่า ไค สแควร์ ที่คำนวณได้ = 9.19 อัตราความเป็นอิสระ = 4 ในระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 ไคค่าไค สแควร์ ในตาราง = 9.49 แสดงว่า เมื่อพิจารณาการลงโทษในลักษณะความผิดเกี่ยวกับศีลธรรมและกฎหมาย คือ เล่นการพนัน ดิเคาเสพคิกทะเลาะวิวาท ลักขโมย พกอาวุธมาโรงเรียน และทำลายทรัพย์สินสมบัติของโรงเรียน ในระดับความรุนแรงของการลงโทษ ปรากฏว่าความรุนแรงในการลงโทษ ไม่มีผลต่อการคิดถึงการถูกลงโทษ ก่อนทำผิดในอนาคต (ศีลธรรมและกฎหมาย)

เมื่อวิเคราะห์ผลของการลงโทษต่อพฤติกรรมการลงโทษต่อพฤติกรรมการทำผิดของนักเรียนในระดับความรุนแรงและในการลงโทษกับระดับความแน่นอนในการลงโทษแล้ว ถ้ามาพิจารณาศึกษาวิเคราะห์ถึงความสัมพันธ์ร่วมกันระหว่างความรุนแรงในการลงโทษกับความแน่นอนในการลงโทษ ก็จะพบความสัมพันธ์ดังตารางที่ 10 คือ

ตารางที่ 10 การกระจายความถี่ในการคิดถึงการดูแลสุขภาพก่อนทำฟันในอนาคค
(รวมทุกลักษณะความผิด) จำแนกตามความรุนแรงและความแน่นอน
ในการดูแลสุขภาพ

ความรุนแรง ในการดูแลสุขภาพ	การคิดถึงการดูแลสุขภาพก่อนทำฟันในอนาคค			รวม	ค่าสถิติ
	ไม่คิด	คิดบ้าง	คิดมาก		
ความแน่นอนน้อย					
ต่ำ	4	7	2	13	$\chi^2 = 16.65$
ปานกลาง	37	8	1	46	
สูง	12	1	0	13	
รวม	53	16	3	72	
ความแน่นอนปานกลาง					
ต่ำ	1	5	1	7	$\chi^2 = 17.81$
ปานกลาง	2	13	4	19	
สูง	1	3	0	4	
รวม	4	21	5	30	
ความแน่นอนมาก					
ต่ำ	1	2	1	4	$\chi^2 = 4.63$
ปานกลาง	0	1	0	1	
สูง	1	0	1	2	
รวม	2	3	2	7	

ความรุนแรง ในการลงโทษ	การคิดถึงการถูกลงโทษก่อนทำผิดในอนาคต			รวม	ค่าสถิติ
	ไม่คิด	คิดบ้าง	คิดมาก		
ทุกกลุ่ม					
ต่ำ	6	14	4	24	
ปานกลาง	39	22	5	66	ทั้งหมด
สูง	14	4	1	19	$\chi^2 = 11.92$
รวม	59	40	10	109	

เมื่อนำเอาความแน่นอนในการลงโทษมาพิจารณาพร้อมกับความรุนแรงในการลงโทษ เพื่ออธิบายพฤติกรรมการกระทำผิดของนักเรียน ถ้าพิจารณาในทุกกลุ่ม คือ ทุกระดับของความแน่นอนในการลงโทษแล้ว ปรากฏว่าค่าไค สแควร์ที่ได้ = 11.92 อัตราความเป็นอิสระ = 4 ในระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 ค่าไค สแควร์ ในตาราง = 9.49 แสดงว่า เมื่อใช้ความรุนแรงในการลงโทษ และเสริมด้วยความแน่นอนในทุกลักษณะความผิดพบว่า มีผลต่อการคิดถึงการถูกลงโทษก่อนทำผิดในอนาคตของนักเรียน นั่นก็คือ ถ้าใช้ความรุนแรงในการลงโทษและเสริมด้วยความแน่นอนในการลงโทษแล้ว จะมีผลทำให้นักเรียนไม่กล้าทำผิด คือ ทำให้พฤติกรรมเบี่ยงเบนลดน้อยลง แต่พลังของความสัมพันธ์ไม่สูงมากนัก

ส่วนการพิจารณาความคงเส้นคงวาในการลงโทษของครูหรือโรงเรียน ในส่วนนี้ ผู้วิจัยได้ข้อมูลจากครูโดยตรง ซึ่งจากข้อมูลที่นำมาส่วนใหญ่จะได้จากครู อาจารย์ประจำจำนวน 82 ราย หรือร้อยละ 83.7 ได้จากครู อาจารย์ฝ่ายปกครองจำนวน 12 ราย หรือร้อยละ 12.2 และได้จากครู อาจารย์ใหญ่ หรือผู้อำนวยการ 4 ราย คือ ร้อยละ

ตารางที่ 11 การกระจายความถี่ในอัตรการกระทำผิดของนักเรียน (รวมทุกลักษณะความผิด) จำแนกตามความคงเส้นคงวาในการลงโทษ

ความคงเส้นคงวา ในการลงโทษ	อัตรการกระทำผิดของนักเรียน			รวม
	อดีตมากกว่าปัจจุบัน	อดีตพอกับปัจจุบัน	อดีตน้อยกว่าปัจจุบัน	
ไม่มี	21	19	23	63
มี	13	18	4	35
รวม	34	37	27	98

ค่า ไค สแควร์ ที่คำนวณได้เท่ากับ 7.003 อัตรความเป็นอิสระเท่ากับ 2 ในระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 ค่าไค สแควร์ ในตารางเท่ากับ 5.99 แสดงว่าความคงเส้นคงวามีผลต่ออัตรการกระทำผิดของนักเรียน จากข้อมูลในตารางก็ยืนยันได้ว่าเมื่อมีความคงเส้นคงวาในการลงโทษแล้ว อัตรการกระทำผิดในปัจจุบันก็จะน้อยกว่าในอดีต (อดีตมากกว่าปัจจุบัน) และความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรจัดได้ว่าเป็นความสัมพันธ์ระดับปานกลาง

นอกจากนี้ ในการศึกษาถึงความคงเส้นคงวาในการลงโทษสามารถพิจารณาจากความสอดคล้องระหว่างนโยบายและมาตรการในการลงโทษกับการลงโทษที่ปฏิบัติอย่างแท้จริง ทั้งข้อมูลในตารางต่อไป คือ

ตารางที่ 12 แสดงความสอดคล้องระหว่างนโยบายและมาตรการในการลงโทษ
กับการปฏิบัติที่แท้จริง ตามที่ครูรับรู้

ความสอดคล้องระหว่างนโยบายและ มาตรการในการลงโทษกับการปฏิบัติที่แท้จริง	จำนวน	ร้อยละ
สอดคล้องกัน	24	24.5
แตกต่างกันบ้างเล็กน้อย	43	43.9
แตกต่างกันพอสมควร	21	21.4
แตกต่างกันเป็นอย่างมาก	10	10.2
รวม	98	100.0

จากข้อมูลของครู ปรากฏว่าครูที่ตอบว่านโยบายและมาตรการในการลงโทษ
กับการปฏิบัติที่แท้จริงสอดคล้องกันมี 24 ราย หรือร้อยละ 24.5 และที่ตอบว่าแตกต่างกัน
บ้างเล็กน้อยมี 43 ราย หรือร้อยละ 43.9 ส่วนที่เหลืออีก 31 ราย หรือร้อยละ 31.6
ตอบว่าแตกต่างกันพอสมควร และแตกต่างกันอย่างมาก ดังนั้น สรุปได้ว่าส่วนใหญ่แล้วนโยบาย
และมาตรการในการลงโทษกับการปฏิบัติที่แท้จริงสอดคล้องกัน นั่นก็หมายถึงว่าโรงเรียนส่วน
ใหญ่จะมีความคงเส้นคงวาในการลงโทษ

สำหรับการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะพื้นฐานของนักเรียน อันได้แก่ อาชีพ
ของมารดา และภูมิลำเนาของนักเรียนว่ามีส่วนสัมพันธ์กับการกระทำผิดของนักเรียนหรือไม่
อย่างไร ก็จะต้องศึกษาความสัมพันธ์ครั้งนี้

ตารางที่ 13 การกระจายความถี่ในการกระทำผิดของนักเรียนจำแนกตามอาชีพของมารดา

อาชีพของมารดา	การกระทำผิดของนักเรียน			รวม
	น้อย	ปานกลาง	มาก	
ทำงานนอกบ้าน	19	14	2	35
แม่บ้าน	56	33	11	100
รวม	75	47	13	135

ค่า ไค สแควร์ที่คำนวณได้ = 1.13 อัตราความเป็นอิสระ = 2 ระดับนัยสำคัญทางสถิติ = .05 ค่าไค สแควร์จากตาราง = 5.99 แสดงว่า อาชีพของมารดาไม่มีผลต่อการกระทำผิดของนักเรียน อย่างไรก็ตาม จากข้อมูลในตารางแสดงว่า เด็กนักเรียนที่มารดาอยู่กับบ้านเป็นแม่บ้าน จะทำผิดน้อยกว่าเด็กนักเรียนที่มารดาทำงานนอกบ้าน

ตารางที่ 14 การกระจายความถี่ในการกระทำผิดของนักเรียนจำแนกตามอาชีพของบิดา

อาชีพของบิดา	การกระทำผิดของนักเรียน			รวม
	น้อย	ปานกลาง	มาก	
ทำงานในรัฐวิสาหกิจ หรือธุรกิจส่วนตัว	51	26	5	82
รับราชการและอื่น ๆ	24	21	8	53
รวม	75	47	13	135

ค่าไค สแควร์ที่คำนวณได้ = 5.61 อัตราความเป็นอิสระ = 2 ระดับนัยสำคัญ
ที่ .05 ค่าไค สแควร์จากตาราง = 5.99 แสดงว่าอาชีพของบิดาไม่มีผลต่อการกระทำ
ผิดของนักเรียนหรือบุตร และจากข้อมูลในตารางแสดงว่าเด็กนักเรียนที่มีบิดาทำงานในรัฐ
วิสาหกิจหรือทำธุรกิจส่วนตัว จะทำผิดน้อยกว่าเด็กนักเรียนที่มีบิดารับราชการ และทำงาน
อื่น ๆ รับจ้าง, ทำไร่ ทำนา

ตารางที่ 15

การกระจายความถี่ในการกระทำผิดของนักเรียน จำแนกตาม
ภูมิลำเนา

ภูมิลำเนา	การกระทำผิดของนักเรียน			รวม
	น้อย	ปานกลาง	มาก	
กรุงเทพฯ	56	29	6	91
ต่างจังหวัด	19	18	7	44
รวม	75	47	13	135

ค่าไค สแควร์ที่คำนวณได้ = 5.16 อัตราความเป็นอิสระเท่ากับ 2 ในระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 ค่าไค สแควร์ในตารางเท่ากับ 5.99 แสดงว่า ภูมิลำเนาไม่มีผลต่อการกระทำผิดของนักเรียน นั่นก็คือไม่ว่านักเรียนจะมีภูมิลำเนาอยู่ในกรุงเทพฯ หรือว่าต่างจังหวัดก็ไม่มีผลต่อการกระทำผิดของเด็กนักเรียน อย่างไรก็ตามจากตัวเลขในตารางพบว่าเด็กนักเรียนที่มีภูมิลำเนาอยู่ในเขตกรุงเทพมหานครจะกระทำผิดน้อย 59 ราย ในขณะที่เด็กนักเรียนที่มีภูมิลำเนาอยู่ต่างจังหวัดจะกระทำผิดน้อยเพียง 19 ราย แต่ถ้ามาพิจารณาการกระทำผิดมากแล้ว เด็กทั้ง 2 กลุ่มจะมีอยู่เพียงเล็กน้อยเท่านั้นที่กระทำผิดไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้กล่าวได้ว่า เด็กนักเรียนที่มีภูมิลำเนาอยู่ในเขตกรุงเทพมหานครจะกระทำผิดน้อยกว่าเด็กนักเรียนที่มีภูมิลำเนาอยู่ต่างจังหวัด

ความคิดเกี่ยวกับศีลธรรมและกฎหมายอัตราความคิดที่เกิดขึ้นคิดเป็นร้อยละ

1. ศึกษาเสพศึกษ	2.35
2. ดักขโมย	5.17
3. เล่นการพนัน	34.27
4. ทะเลาะวิวาท	30.98
5. พกอาวุธมาโรงเรียน	14.08
6. ทำลายทรัพย์สินสมบัติของโรงเรียน	13.15
	100.00

จากข้อมูลในตาราง เมื่อพิจารณาความคิดทุกประเภทแล้ว จะเห็นได้ว่า มีความคิดเกี่ยวกับการเรียนเท่านั้น ที่การรับรู้ความร้ายแรงของการกระทำผิดมีความสัมพันธ์กับอัตราการทำผิดที่เกิดขึ้น คือหมายความว่า ความคิดที่นักเรียนรับรู้ว่าเป็นร้ายแรงจะเกิดขึ้นน้อยกว่าความคิดที่รับรู้ว่าเป็นไม่ร้ายแรง

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ส่วนข้อมูลอื่น ๆ ที่เกี่ยวกับการลงโทษและการกระทำผิดของนักเรียน จากการตอบของนักเรียนและของครู อาจารย์ จะได้ข้อมูลดังในตารางที่จะอธิบาย เป็นตารางแต่ละตารางไป ตั้งแต่ตารางที่ 16 จนถึงตารางที่ 20 เป็นคำตอบของนักเรียน ส่วนตั้งแต่ตารางที่ 21 จนถึงตารางที่ 26 เป็นข้อมูลที่เป็นคำตอบของครู

ตารางที่ 16 ความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้ ความร้ายแรงของการกระทำผิดกับ อัตราความผิดที่เกิดขึ้น (แยกประเภทความผิด)

<u>อันดับของความร้ายแรง</u> <u>ความผิดเกี่ยวกับการเรียน</u>	<u>อัตราความผิดที่เกิดขึ้นคิดเป็นร้อยละ</u>
1. ทุจริตในการสอบ	25.84
2. หนีเรียน	23.75
3. ลอกงานเพื่อน	50.41
	<u>100.00</u>
<u>ความผิดเกี่ยวกับความประพฤติไม่เหมาะสมกับวัย</u>	
1. ประพฤติคนทำนองชั่วสาว	6.91
2. สูบบุหรี่	17.76
3. คมสุรา	19.41
4. พுகยาสูบคายน	34.87
5. แคนกกายนิกระเบียบของโรงเรียน	21.05
	<u>100.00</u>

ตารางที่ 17 ความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้ประสิทธิภาพในการลงโทษกับอัตราการกระทำผิดที่เกิดขึ้น (แยกตามประเภทความผิด)

อันดับของโอกาสที่จะถูกจับได้มากที่สุด อัตราความผิดที่เกิดขึ้นคิดเป็นร้อยละ

ความผิดเกี่ยวกับการเรียน

1. หนีเรียน	23.75
2. ททุจริตในการสอบ	25.84
3. ลอกงานเพื่อน	50.41
	100.00

ความผิดเกี่ยวกับความประพฤติไม่เหมาะสมกับวัย

1. แต่งกายผิดระเบียบของโรงเรียน	21.05
2. สูบบุหรี่	17.76
3. พกจواهرมาโรงเรียน	34.87
4. คิมสุรา	19.41
5. ประพฤติคนทำนองชั่วสาว	6.91
	100.00

ความผิดเกี่ยวกับศีลธรรมและกฎหมาย

1. ทะเลาะวิวาท	30.98
2. เล่นการพนัน	34.27
3. ดิถยวเสพคิต	2.35
4. พกอาวุธมาโรงเรียน	14.08
5. ทำลายทรัพย์สินสมบัติของโรงเรียน	13.15
6. ลักขโมย	5.17
	100.00

จากข้อมูลในตารางแสดงว่า ความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้ ประสิทธิภาพในการลงโทษ กับอัตราความผิดที่เกิดขึ้น มีเฉพาะกรณีความผิดเกี่ยวกับการเรียนเท่านั้น เห็นได้ชัดว่า ยังมีโอกาสสูงที่จะจับได้มากเท่าไร ก็ยังจะกระทำผิดน้อยลงเท่านั้น

ตารางที่ 18 ประสิทธิภาพในการลงโทษทำให้กระทำผิดอย่างมากรั้ง แต่บางอย่างน้อยครั้ง

	ร้อยละ
ตอบว่าใช่	48.9
ตอบว่าไม่ใช่	37.8
อื่น ๆ	3.0
ไม่ตอบและตอบไม่ได้	10.4
รวม	<u>100.0</u>

จากข้อมูลข้างต้น แสดงว่า เราไม่อาจจะสรุปลงความเห็นจากตัวเลขในตารางได้ว่า การที่นักเรียนกระทำผิดอย่างมากรั้ง แต่บางอย่างน้อยครั้งเป็นเพราะประสิทธิภาพในการลงโทษ มีผู้ระบุว่าสถานการณ์เป็นเหตุสำคัญ เพียงร้อยละ 3 เท่านั้น

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 19 สาเหตุของการที่ไม่เคยกระทำนิคเลย หรือทำนิคบางอย่างเพียงครั้งเดียว *

สาเหตุสำคัญที่สุด	ร้อยละ
มาตรการในการลงโทษมีประสิทธิภาพ	0.8
ผู้คุมกลัวการลงโทษอยู่แล้ว	0.0
ทั้ง 2 ประการแรก	1.5
อบรมมาดี	0.7
เคยทำนิคหลายอย่างหรือบางอย่างแต่หลายครั้ง	97.0
รวม	100.0

* มีผู้ตอบที่ไม่เคยทำนิคเลย หรือทำนิคบางอย่างเพียงครั้งเดียว 4 คน

จากข้อมูลข้างต้น แสดงว่ามาตรการในการลงโทษที่มีประสิทธิภาพ บวกกับการกลัวการลงโทษ เป็นเหตุผลที่สำคัญกว่าอย่างอื่น

ศูนย์วิจัยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 20 การกระจายความถี่ในการคิดถึงการถูกลงโทษก่อนทำผิดในอนาคต
(รวมทุกลักษณะความผิด) จำแนกตามความละเอียดของการถูกลงโทษ

ความละเอียดของการถูกลงโทษ	การคิดถึงการถูกลงโทษก่อนทำผิดในอนาคต			รวม
	ไม่คิด	คิดบ้าง	คิดมาก	
น้อย	1	8	6	15
ปานกลาง	5	22	22	49
มาก	4	11	56	71
รวม	10	41	84	135

ค่า ไค สแควร์ที่คำนวณได้ = 18.68 อัตราความเป็นอิสระเท่ากับ 4
ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 ค่าไค สแควร์จากการวาง = 9.49 แสดงว่า ความ
ละเอียดของการถูกลงโทษ มีผลต่อการคิดถึงการถูกลงโทษก่อนทำผิดในอนาคต นั่นก็คือ

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 21 แสดงการรับรู้ของครูในเรื่องความถี่ของความผิดปกติต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น
ในหมู่นักเรียนของตน (คิดเป็นร้อยละ)

ประเภทความผิด	เกิดขึ้น เป็นประจำ	เกิดขึ้น น้อย ๆ	เกิดขึ้น ไม่บ่อยนัก	ไม่เลยหรือ เกือบจะไม่เลย	* รวม
เกี่ยวกับการเรียน	23.97	28.76	36.98	10.27	< 100.0
เกี่ยวกับความประพฤติ ไม่เหมาะสมกับวัย	23.71	22.06	32.16	22.06	< 100.0
เกี่ยวกับศีลธรรม และกฎหมาย	5.81	20.68	49.40	24.10	< 100.0

* มีผู้ไม่ตอบเพียงรายเดียว

แสดงว่าครูกว่าครึ่งรับรู้ว่าการกระทำผิดเกี่ยวกับการเรียนเกิดขึ้นบ่อย ๆ และเป็นประจำ ส่วนความผิดอีก 2 ประเภทที่เหลือครูส่วนน้อยรับรู้ที่เกิดขึ้นบ่อย ๆ และเป็นประจำ แต่เมื่อพิจารณาแยกลักษณะความผิดย่อยในแต่ละประเภทแล้วก็จะได้ที่เกิดขึ้นบ่อย ๆ และเป็นประจำดังนี้ คือ :

หนีเรียน 44.9 % ลอกงานเพื่อน 83.6 % ทุจริตในการสอบ 28.6%
สูบบุหรี่ 65.3 % คิมสุรา 5.1 % พுகยาหยาบคาย 72.5 % ประพฤติคนท่านองชู้สาว
6.1 % แดงกายนิคระเบียบของโรงเรียน 77.6 % เล่นการพนัน 40.8 % ทิคุยาเสฟตึก
11.2 % ทะเลาะวิวาท 35.7 % ลักขโมย 15.3 % พกอาวุธมาโรงเรียน 21.4 %
ทำลายทรัพย์สินสมบัติของโรงเรียน 33.7 %

แสดงว่าเด็กนักเรียนกระทำผิดกันบ่อยในเรื่องลอกงานเพื่อน แต่งกายผิดระเบียบ พுகจาหายาบคาย และสูบบุหรี่ แต่จากคำทอมของครูในเรื่องสัดส่วนของนักเรียนที่กระทำความผิดแบบที่เกิดขึ้นเป็นประจำแล้ว ปรากฏว่าไม่มีความสอดคล้องกันในคำทอม กล่าวคือ จำนวนผู้ที่ทอมว่าเกินครึ่งก็ทอมว่าระหว่าง 20 - 30 % (ความถี่ที่ครูเลือกทอมมากที่สุด) ไม่ค่อยแตกต่างกันเท่าไรนัก สำหรับความผิดที่ครูระบุว่าเกิดขึ้นบ่อย ๆ ครูจะทอมอยู่ระหว่าง 10 - 30 % เป็นส่วนใหญ่

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

จากคำชมของครูอาจารย์จำนวน 98 คน พบว่าอัตรการกระทำผิดของนักเรียนเปรียบเทียบระหว่างอดีตกับปัจจุบัน ปรากฏผลดังนี้ คือ

ตารางที่ 22 อัตรการกระทำผิดของนักเรียนเปรียบเทียบระหว่างอดีตกับปัจจุบัน (แยกตามประเภทลักษณะความผิด)

ประเภท ลักษณะความผิด	อัตรการกระทำผิดของนักเรียน เปรียบเทียบระหว่าง อดีตกับปัจจุบัน	อดีตน้อยกว่า ปัจจุบัน จำนวน ร้อยละ	อดีตพอกับ ปัจจุบัน จำนวน ร้อยละ	อดีตมากกว่า ปัจจุบัน จำนวน ร้อยละ	จำนวน รวม ร้อยละ
ความผิดเกี่ยวกับการเรียน		36	42	20	98
		36.73	42.86	20.41	100
ความผิดเกี่ยวกับความประพฤติ ไม่เหมาะสมกับวัย		26	4.7	2.5	98
		26.53	47.96	25.51	100
ความผิดเกี่ยวกับศีลธรรมและ กฎหมาย		2.5	36	37	98
		25.51	36.73	37.76	100
รวมทุกประเภทลักษณะความผิด		34	37	27	98
		34.69	37.76	27.55	100

ตารางที่ 23 แสดงความคิดเห็นของครูในเรื่องความแตกต่างของอิตราการกระทำนิค
ของนักเรียนในอดีตกับในปัจจุบัน

สาเหตุที่อิตราการกระทำนิคของนักเรียน แตกต่างกันระหว่างอดีตกับปัจจุบัน	จำนวน	ร้อยละ
ความแตกต่างกันในค่านนโยบายการลงโทษ	3	3.1
ความแตกต่างกันในค่านมาตรการการลงโทษ	7	7.1
ความแตกต่างกันทั้งในค่านนโยบายและมาตรการ การลงโทษ	18	18.4
ความเปลี่ยนแปลงในสิ่งแวดล้อมของสังคมภายนอก โรงเรียน	18	13.3
ความเปลี่ยนแปลงในสิ่งแวดล้อมภายในโรงเรียน	4	4.1
ความเปลี่ยนแปลงทั้งภายนอกและภายในโรงเรียน	29	29.6
ความแตกต่างเกี่ยวกับตัวเด็กนักเรียน	17	17.3
ตอบว่าไม่แตกต่างกัน	7	7.2
รวม	98	100

จากข้อมูลของครูจำนวน 98 ราย ครูที่ตอบว่าอิตราการกระทำนิคของนักเรียน
ในอดีตกับปัจจุบัน ไม่แตกต่างกันมี 7 ราย หรือร้อยละ 7.2 นอกนั้น 91 ราย หรือ
ร้อยละ 92.8 ตอบว่าอิตราการกระทำนิคของนักเรียนแตกต่างกันระหว่างอดีตกับปัจจุบัน
และในจำนวนครูที่ตอบว่าแตกต่างกันนั้น จะพบว่า เกือบครึ่งหนึ่ง คือ ร้อยละ 46.9
ตอบว่าเป็นเพราะความเปลี่ยนแปลงทั้งภายในและภายนอกโรงเรียน และความแตกต่าง
เกี่ยวกับตัวเด็ก ส่วนครูอีกร้อยละ 31.7 ตอบว่าเป็นเพราะความแตกต่างกันทั้งในค่าน
นโยบายและมาตรการการลงโทษ และความเปลี่ยนแปลงในสิ่งแวดล้อมภายนอกของโรงเรียน

ตารางที่ 24 แสดงการกระจายของคะแนนเกี่ยวกับการเน้นหนักในนโยบายของ
โรงเรียน ตามที่ครูรับรู้ (จิก 2 อันคัม) ในอดีต

นโยบายที่เน้นหนัก	อันคัม 1		อันคัม 2	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
อบรมสั่งสอนให้เป็นคนดี	77	78.6	9	9.2
วางกฎหรือระเบียบรักษุม	6	6.1	35	35.7
ลงโทษเฆี่ยนชากเมื่อละเมิด	4	4.1	11	11.2
ลงโทษไม่ให้คนอื่นเอาอย่าง	8	8.2	23	23.5
หาสาเหตุเพื่อป้องกันแก้ไข	3	3.1	16	16.3
รวม	98	100.0	94*	95.9

* ไม่ตอบอันคัม 2 รวม 4 ราย

จากคำตอบของครูที่ได้แสดงว่าโรงเรียนมีนโยบายเน้นหนักไปในทางอบรมสั่งสอนให้เป็นคนดี คือ จิกอันคัมนโยบายที่เน้นหนักไปในการอบรมสั่งสอนนักเรียนให้เป็นคนดี เป็นอันคัม 1 จำนวน 77 ราย หรือร้อยละ 78.6 และจิกอันคัมนโยบายที่เน้นหนักไปในการวางกฎหรือระเบียบขังคัมให้รักษุมเพื่อป้องกันการกระทำผิดของนักเรียน เป็นอันคัม 2 จำนวน 35 ราย หรือร้อยละ 35.7 แสดงว่านโยบายของโรงเรียนเน้นหนักไปทางอบรมสั่งสอนให้นักเรียนเป็นคนดีเป็นสำคัญ รองลงมาก็คือการวางกฎหรือระเบียบขังคัมให้รักษุมเพื่อป้องกันนักเรียนกระทำผิด โรงเรียนไม่ค่อยจะเน้นความสำคัญของการลงโทษเพื่อให้นักเรียนหลบจำและไม่เอาเยี่ยงอย่าง รวมทั้งไม่เน้นการที่จะศึกษาหาสาเหตุเพื่อป้องกันแก้ไขพฤติกรรมกระทำผิดของนักเรียนด้วย

ตารางที่ 25 แสดงข้อมูล เปรียบเทียบนโยบายของโรงเรียนเกี่ยวกับความประพฤติ
ของนักเรียนในอดีตกับในปัจจุบัน ตามที่ครูรับรู้

เปรียบเทียบนโยบายของโรงเรียน อดีตกับปัจจุบัน	จำนวน	ร้อยละ
เหมือนเดิมทุกอย่าง	69	70.4
เปลี่ยนแปลงเพียงเล็กน้อย	15	15.3
เปลี่ยนแปลงอย่างสำคัญ	9	9.2
ตอบไม่ได้และไม่ตอบ	5	5.0
รวม	98	100.0

จากข้อมูลข้างต้นเมื่อเปรียบเทียบนโยบายเกี่ยวกับความประพฤติของนักเรียน
ระหว่างอดีตกับปัจจุบันแล้ว พบว่าส่วนใหญ่ของครูผู้ตอบ คือจำนวน 69 ราย หรือ
ร้อยละ 70.4 ตอบว่า นโยบายของโรงเรียนที่เกี่ยวกับความประพฤติของนักเรียน นั้น
ยังคงเหมือนเดิมทุกอย่าง และตอบว่าเปลี่ยนแปลงเพียงเล็กน้อย จำนวน 15 ราย หรือ
ร้อยละ 15.3 แสดงว่าโรงเรียนยังคงเป็นความสำคัญของการอบรมสั่งสอนให้นักเรียน
เป็นคนดีเหมือนเดิมเป็นสำคัญ

ตารางที่ 26

แสดงทัศนคติของครูต่อการลงโทษและต่อมาตรการอย่างอื่นที่ใช้กับ
นักเรียน คิกเป็นร้อยละ

ทัศนคติต่อมาตรการ มาตรการ ในการลงโทษ	ในการลงโทษ					รวม (ร้อยละ)
	เห็นด้วย มาก (ร้อยละ)	เห็นด้วย (ร้อยละ)	ตอบไม่ถูก (ร้อยละ)	ไม่เห็นด้วย (ร้อยละ)	ไม่เห็นด้วย มาก (ร้อยละ)	
รักวัวให้ผูก รักลูกให้ตี	4.1	7.1	6.1	41.8	40.8	100.0
การลงโทษเป็นเครื่องมือ ที่สำคัญที่สุดในการแก้ไข	7.1	34.7	12.2	37.8	7.1	(ไม่ตอบ1.0)
โทษที่หนักและเจ็บช้ำ จะช่วยป้องกันและแก้ไข ปัญหาความประพฤติโค เต็มที่	9.2	36.7	12.2	27.6	14.3	100.0
การว่ากล่าวตักเตือน เพียงพอสำหรับเด็กส่วน ใหญ่ในโรงเรียนของผู้ ตอบ	2.0	14.3	13.3	55.1	14.3	(ไม่ตอบ1.0)
การลงโทษเป็นสิ่งจำเป็น อย่างยิ่งสำหรับโรงเรียน ของผู้ตอบในสถานการณ ปัจจุบัน	2.0	17.3	8.2	44.9	26.5	(ไม่ตอบ1.0)

จากข้อมูลค่าคอมของครู แสดงว่าครูผู้ตอบส่วนใหญ่ไม่มีลักษณะ "อำนาจนิยม" แต่ก็มีครูเกือบครึ่ง (45.9%) เห็นว่าการลงโทษที่หนักและปฏิบัติอย่างเจ็บช้ำจะช่วยให้สามารถป้องกันและแก้ไขปัญหาความประพฤติของนักเรียนได้อย่างเต็มที่